84
29. maí

AUGLÝSING
um stimpilsektir.

Að gefnu tilefni er athygli almennings vakin á eftirgreindum ákvæðum laga nr. 75 27. júní 1921, um stimpilgjald:

„**12. gr.** *Stimpilskyld skjöl, sem gefin eru út hér á landi, skulu stimplast áður 2 mánuðir séu liðnir frá útgáfudegi, nema eindagi sé fyrr, og þá fyrir eindaga. Ef aðiljar hafa eigi undirritað samtímis, telst fresturinn frá því er hinn fyrsti undirritaði. — Stimpilskyld skjöl, sem gefin eru út erlendis, skal stimpla á sama fresti og innlend skjöl, talið frá þeim tíma, er skjal kom hingað til lands, og skal sá, er stimpla lætur, votta á skjalið, hvenær það var. Stjórnarráðið getur lengt frest þenna, ef sérstaklega stendur á.*“

„**45. gr.** *Ef stimpilskylt skjal er alls eigi stimplað, eða eigi nægilega stimplað, fyrir hinn tiltekna tíma, varðar það, ef eigi er öðruvísi ákveðið í lögum þessum, sektum, er nema hinu vantalda stimpilgjaldi fimmföldu, þó eigi undir 2 kr. Auk þess greiðist hið vantandi gjald.*“

„**46. gr.** *Útgefendur og móttakendur stimpilskyldra skjala bera, hvort sem þeir koma fram í eigin nafni eða sem umboðsmenn annarra, ábyrgð á réttri stimplun. Móttakendur skjala, sem ekki eru löglega stimpluð, geta leyst sig frá sektarábyrgð með því að láta á sinn kostnað stimpla skjalið innan mánaðar frá móttöku þess, eða ef greiðsludagur er fyrr, þá í síðasta lagi þann dag, eða ef greiðsludagur er liðinn, þá þegar eftir móttöku þess. Móttakandi skjals, sem þannig er ástatt um, þarf enn fremur til þess að losna við sektarábyrgð að tilkynna hlutaðeigandi yfirvaldi brot það, sem átt hefur sér stað á lögum þessum.*“

„**47. gr.** *Það varðar sektum, eigi undir 100 kr., að gefa rangar skýrslur um þau atriði, er máli skipta við ákvörðun stimpilgjalds. Sömu refsingu varðar, ef maður neitar ranglega að hafa skjal í vörzlum sínum, til þess að komast hjá stimpilgjaldi eða sekt.*“

„**49. gr.** *Nú er skjal dagsett rangt, eða stimplun þess, og varðar það sömu refsingu og segir í 47. gr. þegar þetta er gert til að leyna broti á stimpillöggjöfinni eða torvelda uppgötvun þess.*“

Jafnframt er athygli opinberra starfsmanna vakin á eftirgreindum ákvæðum sömu laga:

„**53. gr.** *Allir opinberir starfsmenn, þar með skiptaforstjórar, eru, að viðlagðri refsingu fyrir vanrækslu, skyldir til að hafa nákvæmar gætur á því, að lög þessi séu haldin, með því að athuga skjöl þau, sem þeir, starfs síns vegna eða á annan hátt, hafa með höndum eða sjá, og kæra til sekta, ef þeir komast eftir brotum. Eru þeir skyldir til, eftir því sem við verður komið, að sleppa eigi skjölum þeim, sem brotin eru risin af í hendur annarra en þeirra, sem málið heyrir undir að lögum. — Ákvæði þessarar greinar gilda jafnt um frumrit skjala, samrit og staðfest eftirrit, eftir því sem við getur átt, svo og ennfremur um óstaðfest eftirrit, þegar þau eru notuð þannig, að ætla má, að notandinn votti samræmi þeirra við frumritið, svo sem þegar eftirrit er lagt fram fyrir rétti eða fylgir umsóknum til stjórnarvalda, enda skal jafnan, er svo er ástatt, vera ritað á eftirritið, hvernig frumritið er stimplað.*“

Jafnvel þótt ráðuneytið hafi heimild til að gefa eftir eða lækka stimpilsektir er ekki þess að vænta, að svo verði gert framvegis, nema fullar sannanir liggi fyrir um það, að aðiljum verði ekki gefið að sök brotið, sem sektirnar eru ákveðnar fyrir. 84 29. maí

Fjármálaráðuneytið, 29. maí 1941.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

REGLUGERÐ 85 3. júní

um breyting á reglugerð um nýbýli.

Í stað 2. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein svo hljóðandi:
Verðbréfin skulu gefin út í flokkum og skal hverjum flokki að jafnaði lokað áður en 5 ár eru liðin frá því hann var opnaður. Þó má gefa út bréf í sama flokki til lúkningar lánum þeim, sem bráðabirgðaskuldabréf hafa verið gefin út fyrir, áður en flokknum bar að loka. Aldrei má vera meira í umferð af verðbréfum en nemur eignum nýbýlasjóðs í reiðu fé og útistandandi lánum.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 76 11. júní 1938, um byggingar- og landnámssjóð, til þess að öðlast þegar gildi. Að öðru leyti gildir reglugerð um nýbýli frá 23. nóvember 1936.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 3. júní 1941.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT 86 12. júní

fyrir Framræslu- og áveitufélag Staðarbyggðar.

1. gr.

Félagið heitir Framræslu- og áveitufélag Staðarbyggðar. Heimili þess og varnarþing er Öngulsstaðahreppur í Eyjafirði.

2. gr.

Félagssvæðið nær yfir eftirtaldar jarðir í Öngulsstaðahreppi: Munkaþverá (þrjú býli), Grýta, Uppsalir (tvö býli), Klauf, Syðra Laugaland, Ytra Laugaland, Hóll, Syðri Tjarnir, Háagerði, Ytri Tjarnir, Björk (tvö býli), Öngulsstaðir I og II (þrjú býli), Staðarhóll, og auk þess Kristnes og Kroppur í Hrafnagilshreppi (engjateigar austan Eyjafjarðarár).

3. gr.

Tilgangur félagsins er:

1. að annast framkvæmd og starfrækslu, framræslu og áveitu á engjalöndum þeirra jarða, sem taldar eru í 2. gr.;
2. að koma í veg fyrir landspjöll á engjum þessara jarða af völdum Þverár og Eyjafjarðarár;
3. að útvega og starfrækja, meðan á framkvæmdum stendur, skurðgröfu frá ríkinu, samkvæmt ákvæðum laga nr. 101 23. júní 1936, V. kafli, 35. gr.;